

จำพรรษา ๒ ชั้น

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอังคารที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

วันนี้ เราพร้อมใจกันอธิษฐานอยู่จำพรรษาที่วัดพระธรรมกาย สำหรับลูกพระลูกเณรที่บวชมาก่อนหน้านี้แล้ว พรรษาปีนี้ขอให้ดียิ่งขึ้น กว่าพรรษาที่ผ่านมา ส่วนลูกพระธรรมทายาทที่เพิ่งอยู่จำพรรษาปีนี้ เป็นปีแรก ก็ให้ตั้งใจอย่างมุ่งมั่น ไม่ใช่เพียงแค่รักษาศรัทธาเนียมปฏิบัติเท่านั้น แต่ให้เป็นพรรษาที่เกิดประโยชน์สุขแก่ตัวของเรา ให้สมกับที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มาพบพระพุทธศาสนา และได้มาบวชอยู่จำพรรษากันในครั้งนี้ ให้กฎวัดอุปประสงค์ของการมาบวช

วัตถุประสงค์หลักของการบวช

ในพรรษาเป็นฤดูกาลที่เหมาะสมต่อการบำเพ็ญสมณธรรมอย่างยิ่ง เพราะไม่ร้อนและไม่หนาวเกินไป

วัตถุประสงค์ของการบวชมีเพียงประการเดียวที่เป็นหลัก คือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากทุกข์ หรือพูดง่าย ๆ ก็เพื่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน เช่นเดียวกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย เพราะฉะนั้นบวชไปแล้วต้องมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างนี้

ทุกอนุวินาทีภายในพรรษานี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตบรรพชิต ของลูกพระลูกเณรทุกรูป อย่าให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ให้ใช้ทุกอนุวินาทีเป็นไปเพื่อความตั้งใจที่ดีของเราตั้งแต่วันแรกที่เรามาอยู่ในเพศบรรพชิต เพราะความตายไม่มีนิมิตหมาย เราจะตายตอนไหน วันไหน ด้วยสาเหตุอันใดเรายังไม่ทราบ เพราะฉะนั้นเป็นความจำเป็น

อย่างยิ่ง ทุกอนุวินาทีที่มีความสำคัญสำหรับเรา เพื่อที่เราจะได้ประกอบความเพียรที่กลั่นกล้ำให้ถูกหลักวิชา เพื่อบรรลូវัตถุประสงค์ดังกล่าวอย่างน้อยให้ได้เข้าถึงพระธรรมภายในตัวซึ่งเป็น **พุทธรัตนะ**

เราได้รู้หลักวิชามาสอดคล้องเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้เราได้เข้าถึง เหลือแต่ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำกันอย่างจริงจัง คือ ฝึกหนักอย่างถูกหลักวิชา แม้ว่าเราจะมีกิจวัตรกิจกรรมมากมายต่างจากวัดอื่น ๆ ก็ไม่ให้สิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการบำเพ็ญสมณธรรมอย่าให้เป็นข้อแม้ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะจะทำให้เราว่างเว้นจากการบำเพ็ญสมณธรรม

จำพรรษา ๒ ชั้น

ก่อนหน้านี้ หลวงพ่อได้พูดถึงการอยู่จำพรรษา ๒ ชั้น สำหรับชีวิตนักบวช โดยเฉพาะลูกพระธรรมทายาทที่ต้องทำทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่ง จากธุรกิจการงาน ครอบครัว อะไรต่าง ๆ เหล่านั้นเข้ามาบวช

เรามีเวลาบวชช่วงสั้นแค่พรรษาเดียว อยู่รับกฐินแล้วออกเดินธุดงค์ นับเป็นเวลาช่วงสั้นจริง ๆ สำหรับชีวิตของการเป็นนักบวช เพราะเรายังมีภาระผูกพันที่เกี่ยวกับทางโลก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ทุกอนุวินาทีให้เป็นประโยชน์ ด้วยการอยู่จำพรรษา ๒ ชั้น

การจำพรรษา ชั้นที่ ๑ คือ จำพรรษายามภายนอก เราก็ทราบขอบเขตของการอยู่จำพรรษาแล้วว่า ขอบเขตวัดวาอารามของเรามีอยู่ขนาดไหน ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ทุก ๆ วัด ก็กำหนดขอบเขตตามพระธรรมวินัย

การจำพรรษา ขั้นที่ ๒ คือ การจำพรรษาภายใน มีความสำคัญต่อชีวิตของการบวชคราวนี้มาก เพราะยังมีสิ่งที่จะต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตอีกมากมาย ซึ่งหาเรียนจากที่อื่นไม่ได้ นอกจากคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ วิชา ๓ วิชา ๘ อภิญญา ๖ เป็นต้น ซึ่งมีความสำคัญที่เราจะต้องไม่ให้เป็นความลับของชีวิต ไม่ให้เป็นความลับของตัวเอง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนไว้หมดแล้ว แม้พระองค์จะดับขันธปรินิพพานนานมาแล้วก็ตาม แต่คำสอนยังอยู่ ซึ่งเราสามารถศึกษาเรียนรู้ได้

วิชาพระพุทธเจ้า

ลูกทุกคนจะต้องหยุดใจที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ได้ เพราะนั่นคือจุดเริ่มต้นของการศึกษาเรียนรู้วิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นจะทำให้ทำลายความสงสัยในใจของเราได้ เปลี่ยนจากผู้ไม่รู้มาเป็นผู้รู้ได้ ทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง ดับทุกข์ หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะได้

วิชาทางโลกไม่มีสอนอย่างนี้ เขาสอนแต่เรื่องการทำมาหากิน การดำรงชีพอยู่แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นความลับของชีวิตก็ยังคงเป็นความลับของชีวิตอยู่ ทุกข์ของชีวิตก็ยังมีอยู่ แต่คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นจะดับทุกข์ได้ จะเปิดเผยสิ่งที่บดบังความเป็นจริงของชีวิตเรา

เราจำเป็นจะต้องรู้จักตัวเราเองมากขึ้นว่า เราคือใคร เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเราเป็นอย่างไร เราจะได้ดำเนินชีวิตถูกต้อง อยู่เป็นสุขได้ มีสุขอยู่ตลอดเวลาในท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เป็นทุกข์ ที่เป็นปัญหากับทุกคน แต่มันไม่เป็นปัญหาสำหรับเรา ซึ่งจะต้องเริ่มต้นจากการนำใจ

กลับมาหยุดนิ่งภายในที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่างที่เราได้ศึกษา
เรียนรู้กันมาแล้ว

ฝึกหนักอย่างถูกหลักวิชา

พรราชานี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เป็นปฐมเริ่มของการอยู่จำพรรษา
ลูกทุกรูปจะต้องเอาใจมาหยุดนิ่งอยู่ตรงนี้ ฝึกหนักให้ถูกหลักวิชาใน
ทุกอิริยาบถ เราอายุมากขึ้นไปทุก ๆ วัน ไม่ว่าผู้บวชมาเก่าก็ดี หรือผู้มา
บวชใหม่ก็ดี การอยู่จำพรรษา ๒ ชั้นมีความจำเป็นกับเราอย่างยิ่ง

พรราชานี้ เราจะต้องบรรลุลุธรรมกายให้ได้ ต้องเข้าถึงให้ได้ เพราะ
พระธรรมกายมีอยู่ในตัวของเราทุกรูปทั้งลูกพระ ลูกเณร ของมีอยู่แล้ว
เหมือนคนอยู่ใกล้แต่เมื่อเรายังไม่เข้าถึงก็เหมือนคนใกล้ที่อยู่ไกล เราจะไม่
มีที่พึ่ง ขณะที่ทุกข์ยังเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา แม้เรามีชีวิตเป็นนักบวชก็ตาม

ฝึกใจให้หยุดนิ่งในทุกอิริยาบถ

สำหรับผู้บวชมาก่อน พรราชานี้จะต้องแตกต่างจากพรราชาที่ผ่านมา
ผู้บวชใหม่ก็เริ่มต้นทำสิ่งดี ๆ ในพรราชานี้ ฝึกใจให้หยุดนิ่งให้ให้ได้ ทำ
ไปทุกอิริยาบถ อย่าไปคอยให้ว่างเลย วัดของเรามีภารกิจมากมายทั้ง
กิจวัตรกิจกรรม ทั้งงานศึกษา ทั้งงานเผยแผ่ ทั้งงานก่อสร้างปฏิสังขรณ์
อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งจะแตกต่างจากที่อื่น เราจะหาโอกาสว่างจริง ๆ
คงจะไม่มี

ดังนั้น ในทุกอิริยาบถ ทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน ในทุก ๆ กิจกรรม
อย่าว่างเว้นการนำใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จะได้
ที่เปอร์เซ็นต์ก็ช่างเถิด อาจจะตริกนิกถึงดวงใส ๆ องค์พระใส ๆ ได้

๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ไม่เป็นไร หมั่นซ้ำเสียงเอาไว้เรื่อย ๆ ในทุก ๆ วัน ในทุก ๆ อิริยาบถ สมาธิก็จะค่อย ๆ ก่อตัวขึ้น ถูกสั่งสมขึ้นโดยที่เราไม่รู้ตัว เหมือนมดปลวกที่ขุดดินก้อนเล็ก ๆ มาก่อเป็นรัง ขึ้นมา ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไป สมาธิจะถูกสั่งสมขึ้นทีละเล็กทีละน้อยอย่างเป็นธรรมชาติและผ่อนคลาย

เราจะไม่เคร่งเครียดต่อการทำสมาธิในอิริยาบถอื่นนอกเหนือจากการนั่ง ถ้าเราทำได้แบบนี้ ในอิริยาบถยืน เดิน นอน ที่นอกเหนือจากการ

ภาพ : อบรมธรรมทายาท รุ่น ๑ พ.ศ. ๒๕๑๕

หนึ่ง เวลาเรามานั่งเจริญสมาธิภาวนา มันก็เป็นอุปการะกัน จะเกื้อกูลส่งเสริมสนับสนุนให้การนั่งสมาธิในรอบของเราดีขึ้น เพราะว่าเราได้ประทับประคองใจของเราให้อยู่ภายในตลอดเวลา แม้บางครั้งมันจะแวบไปข้างนอกบ้าง แต่ก็มีสติดึงกลับเข้ามาสู่ภายใน จากที่หลับตาแล้วมีด ก็จะไม่ค่อย ๆ แฉก ค่อย ๆ สว่างเหมือนฟ้าสาง ๆ ในยามตี ๕ ไปเรื่อย ๆ และความสว่างจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเอง จนถึงจุดที่สว่างที่สุดทั้งหลับตาและลืมตา ซึ่งเป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่งสำหรับชีวิต

ความลับของชีวิต

มนุษย์ทั่วไปในโลกเขาหลับตาแล้วมีด แต่เราหลับตาแล้วสว่าง การหลับตาแล้วสว่างเป็นความมหัศจรรย์ยิ่งกว่าความมหัศจรรย์ใด ๆ ของโลกนี้หรือโลกอื่น เพราะความสว่างภายในนั้น คือ แสงสว่างส่องทางชีวิตที่แท้จริง ที่จะทำให้เราเข้าถึงดวงธรรมภายใน เข้าถึงความบริสุทธิ์แรกที่เรายอมรับว่า ใจเราบริสุทธิ์

ความบริสุทธิ์นี้จะส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ ทำให้เราค่อย ๆ ศึกษาเรียนรู้ความลับของชีวิตเกี่ยวกับตัวของเรา ซึ่งจะค่อย ๆ ถูกเปิดเผยไป ในกลางดวงธรรมนั้นมีดวงธรรมต่าง ๆ ซ้อนกันอยู่ มีกายต่าง ๆ ซ้อน ๆ กันเป็นชั้น ๆ ไป นั่นเป็นความลับของโลกของมนุษย์ทั่วโลก แต่ว่าไม่เป็นความลับสำหรับเรา

ถ้าเราเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ คือ ถึงธรรมภายในตัวของเราแล้ว โลกก็จะไม่มีความลับ เมื่อความลับไม่เกิดขึ้นกับเรา เราทั้งหลายจะไปทำลายความลับของชีวิตของเพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย ประสบการณ์ภายในของเราจะถูกถ่ายทอด

อย่างสงบเสถียร สง่างาม อย่างมีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจ ไปยังเพื่อนมนุษย์ จะอยู่ใกล้หรืออยู่ไกลเราก็ตาม และสิ่งดีงามนี้ก็จะค่อย ๆ ขยายออกไป

คำว่า “โลกในอุดมคติ” จะสามารถเกิดขึ้นได้จริงในโลกนี้ ในยุคที่เรายังมีชีวิตอยู่

ถ้าเราสว่าง โลกก็สว่าง

ถ้าเราเข้าถึงธรรม โลกก็จะเข้าถึงธรรม

ถ้าเราเข้าถึงพระรัตนตรัย ชาวโลกก็จะเข้าถึงพระรัตนตรัยได้

พรรษานี้จึงมีความสำคัญต่อตัวเราและชาวโลก

เหตุที่ทำให้พระพุทธศาสนาตกต่ำ

ในยุคนี้ พระพุทธศาสนาตกต่ำเพราะความไม่เอาใจใส่ หรือไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เกี่ยวกับเรื่อง ศีล สมาธิ ปัญญา เพราะบรรพชิตไปศึกษาเรียนรู้ทางโลก กระแสของความคิดกวนเวียนเหมือนชาวโลกทั้งหลาย จิตก็จะหยาบ โอกาสพลาดพลั้งก็มี เป็นจุดโหว่ที่ทำให้ชาวโลกเขามองเห็น และเกิดการโจมตีกัน

จากเรื่องเล็กก็ค่อย ๆ ขยายกันเป็นเรื่องใหญ่ จนกระทั่งกระทบไปทั่วทั้งสังฆมณฑล ทำให้คนเริ่มไม่เห็นคุณค่าของพระพุทธศาสนา ไม่เห็นคุณค่าของการบวช และสิ่งเหล่านั้นก็จะเป็นผลสะท้อนถึงหมู่คณะของเรา เพราะเราจะอยู่กันตามลำพังไม่ได้ ต้องอยู่กันได้ทั้งสังฆมณฑล อยู่กันได้ด้วยพุทธบริษัท ๔

เริ่มจากตัวเราขยายไปสู่สังคมพล

ด้วยเหตุนี้ พระราชินีจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ลูกพระลูกธรรมาจะต้องให้ความสำคัญ ต้องเอาใจใส่ต่อการอยู่จำพรรษา ๒ ชั้นกันอย่างแท้จริง เพื่อประโยชน์สุขของตัวเรา เพื่อการร่ายกพระพุทธานุสา และเพื่อเพื่อนมนุษย์ทั่วโลก โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์

ถ้าวัดพระธรรมกายทำได้ วัดอื่นก็ทำได้ โดยจะเริ่มต้นจากวัดสาขาของเรา ก่อน และวัดกัลยาณมิตร กิตติศัพท์อันดีงามนี้จะค่อย ๆ ขจรขยายขยายไปสู่วัดวาอารามอื่น ที่ท้อแท้ก็จะมีกำลังใจเพิ่มขึ้น ที่มีกำลังใจอยู่แล้วก็มีมากเป็นทวีคูณไป พุทธศาสนาก็จะเจริญรุ่งเรืองเฟื่องฟู อยู่คู่ผืนแผ่นดินไทยและโลกใบนี้

เริ่มจากตัวเราถึงสังคมพล จากสังคมพลถึงชาวโลกทั้งหลาย จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ลูกทุกคนจะต้องเอาใจมาหยุดนิ่งอยู่ภายในอยู่จำพรรษา ๒ ชั้นจริง ๆ

โดยเฉพาะลูกพระธรรมทายาทผู้บวชใหม่ ตรงนี้มีความสำคัญมาก ถ้าลูกทำได้ในคราวนี้ การฟื้นฟูให้ผู้มีบุญมาบวชเข้าพรรษาก็เกิดขึ้น และพรรษานี้ที่เราจะต้องไปทำหน้าที่ตามผู้มีบุญมาบวช อย่างน้อย ๑ ต่อ ๑๐ เพื่อขยายการบวชไปทุกวัดทั่วไทย ก็จะกลายเป็นความจริง เพราะเราจะพูดอย่างอาภรณ์ รุ่งเรือง เบิกบานจากประสบการณ์ภายในของเราว่า เราอยู่จำพรรษา ๒ ชั้น ได้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว พระธรรมกายมีจริง ดีจริง เข้าถึงได้จริง เรากล้ายืนยัน คำพูดจะมีพลัง ใครได้ยินได้ฟัง เขาก็อยากจะเป็นอย่างเรา พอเขาอยากเป็นอย่างเรา

เขาก็ทำอย่างเรา เมื่ออยู่อารามเดียวกันไม่ได้ เพราะอารามมีจำกัด ก็ขยายกันไปตามอารามต่าง ๆ

๑ ต่อ ๑๐ แปลว่า พรราชาหน้าจะมีพุทธบุตรมากขึ้นไปทั่วแผ่นดินไทย ๓๐,๐๐๐ กว่าวัดทั่วประเทศ ชาวพุทธก็จะตื่นตัวและตื่นตามกันเป็นแถว จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ลูกฟังแล้วจะปล่อยให้อ้อยคำนี้เลื่อนลอยไปไม่ได้ ต้องมุ่งมั่นทำกันจริงจังภายในพรราชา

แสงจตุรรวม สมานจตุรต่าง

การอยู่รวมกันเป็นหมู่หนึ่ง อาจจะมีการกระทบกระทั่งกันบ้าง เพราะไม่สะดวกสบายเหมือนอยู่ที่บ้าน ต่างจิตต่างใจ แตกต่างกันไปหลายอย่าง แต่มารวมกันเพื่อเข้ามาสู่ความเหมือน ก็อย่าให้สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหา

ให้ช่วยประคับประคองเป็นกัลยาณมิตรซึ่งกันและกัน เกื้อกูลกันอย่าถือสา กัน ถ้าไม่ถือสา มันก็เป็นลมเป็นแล้ง ถ้าถือสา มันก็เป็นเรื่องเป็นราว ถ้าเราขุนมัวกับใครสักคนหนึ่งหรือสิ่งแวดล้อม ก็จะมีผลต่อการปฏิบัติธรรมของเรา จะมีผลกระทบต่อใจหยุดใจนิ่งของเรา เพราะฉะนั้นอะไรที่เราพอจะลุ่มอล่วยกันได้ เราก็อย่าไปถือสา กัน ประคับประคองกันไป ให้เบิกบาน ยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความสุข

เกาะชายผ้าเหลือง

ความสุขใจของการมาบวชในครั้งนี้ แม้จะเป็นช่วงสั้น ๆ ก็ตาม บวชแล้วต้องปลื้ม บวชแล้วต้องภาคภูมิใจ บวชแล้วโยมพ่อโยมแม่ต้องได้บุญเต็มที่เราต้องเป็นลูกยอดกตัญญูที่ตอบแทนพระคุณท่านได้อย่างสมบูรณ์จริง ๆ

ถ้าเรามีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจ โยมพ่อโยมแม่ก็มีความสุข เพราะท่านเห็นความเปลี่ยนแปลงของเราไปในทางที่ดีขึ้น ท่านก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามเราด้วย ท่านจะรักการปฏิบัติธรรมมากขึ้น

เราจะมีความสุขขนาดไหนที่พระลูกชายทำให้โยมพ่อโยมแม่เข้าถึงพระธรรมกายในตัว อย่างน้อยดวงใส ๆ ให้ท่านมีที่พึ่งที่ระลึกภายในมีความสุขในปัจจุบัน และท่านก็จะปลื้มในสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นที่พื้ngthำนำท่านไปสู่เทวโลก

การบวชเพื่อเกาะชายผ้าเหลืองลูกก็จะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นคำขวัญที่เลื่อนลอยและไม่เป็นความจริงอย่างที่ไต่ยินไต่ฟังมา สิ่งเหล่านี้จะต้องไม่เกิดในยุคของเราที่ได้มาบวชกันในคราวนี้ แต่จะต้องเกิดขึ้นจริง ๆ คำว่า “เกาะชายผ้าเหลือง” นั้นต้องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น พรณานี้ขอให้เป็นพรณาแห่งความสว่าง เป็นพรณาแห่งการบรรลุมรรคกษณัฏฐ์กันทุก ๆ รูป

หลวงพ่อด่านวยพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการ พรณานี้ขอให้ลูกทุกรูปจงมีแต่ความสุขกายสุขใจ ปราศจากทุกข์โศก โรคภัย ให้ห่างไกลจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์ ให้ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ให้มีดวงตาเห็นธรรม ให้ได้เข้าถึงพระธรรมกาย ให้ได้ศึกษาวิชาธรรมกาย ให้สำเร็จเป็นอัครรรย อย่งสะดวกสบาย อย่งง่ายดาย จงทุกประการ เทอญ ๐

ภาพ : พระธรรมทายาทเดินรุดงค์ ปักกลด เขาใหญ่ จ.นครราชสีมา